

Μπαίνει ο Στριμούρας μετρώνας.

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Έχουμε και λέμε: είκοσι έξι, είκοσι επτά, είκοσι οχτώ και μετά είκοσι εννιά κι ύστερα έρχεται η μαύρη μέρα, αυτή που απ' όλες περισσότερο φοβάμαι και τρέμω και σιχαίνομαι, γιατί μετά απ' αυτήν αρχίζει νέος μήνας. Θα 'ρθει ο Ένφιας πάλι με τα φιλαράκια του. Όλοι που τους οφείλω πάνε και καταθέτουν τις επιταγές στις τράπεζες για να με καταστρέψουν. Κι εγώ τους παίρνω με το μαλακό και με τρόπο σωστό και τίμιο τους ζητάω: «Βρε χριστιανέ μου, αυτήν εδώ μην την εισπράξεις τώρα, για εκείνη φέρ' τη μου ν' αλλάξω την ημερομηνία, εκείνη σχίστηνα!» Αυτοί γκρινιάζουν και μου λένε πως έτσι δε θα πληρωθούν ποτέ και βρίζουνε, με λεν λαμόγιο και απειλούν πως θα με σύρουνε στα δικαστήρια... Βρε δεν παν' να με δικάσουν... Λίγο πλέον θα με μέλει, αρκεί μόνον ο Φειδίας μου να' χει εξασκηθεί στην πάρλα. Γρήγορα θα το μάθω τώρα φτάνοντας στη σχολή του. Παιδί,... Γιούχουου, παιδί! Έεεε! Πιδί! Νέους!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Ω, καλώς τον το Στριμούρα!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Καλώς σε βρήκα! Κοίτα εδώ, πάρε σε παρακαλώ πρώτα αυτό εδώ το τουλουμοτύρι, γιατί — πώς να το κάνουμε — πρέπει να τον σεβόμαστε το δάσκαλο...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Α, ευχαριστώ πολύ... Ξέρεις, δεν ήταν ανάγκη...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Πώς... πώς... Και, δε μ' λες,... εκείός ο γιος μ'... τον έμαθε αυτόν το λόγο το λεγόμενο που τονε πήρες τελευταία στο σχολείο σ';
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Έννοια σου... Τον έμαθε φαρσί!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Και τώρα; Τώρα, δηλαδή, μπορώ να τονε στείλω να σκίς' τα μνημόνια που 'χω υπογράψ' και τα χρέγια ούλα;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μωρέ έγινε χειρότερος κι από την [Κωνσταντοπούλου](#), σου λέω...

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Αχ, να 'σαι καλά! Να 'σαι καλά, Σωκρατάκη μου, δε ξέρεις πόσο ανακουφίστηκα... Α ρε Ελλάδα μου, αεριτζίδικη!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Τώρα πια, δίκη καμιά δεν πρέπει να σε τρομάζει...

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ακόμα κι αν υπάρχουνε μαρτύροι πως έχω δανειστεί;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Και χίλιοι να 'ναι, τόσο το καλύτερο!

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ω, πω πω πω πω!
'Άσε να φωνάξω τώρα,
να τα βγάλω όλα στα φόρα!
Τρέμετε, φραγκοφονιάδες,
βάλτε μαύρα, τοκογλύφοι,
τίποτα πια δεν μπορείτε
όσο κι αν το προσπαθείτε!

Ω, πω πω πω πω!
'Έχω τώρα γιο στο σπίτι
ντερμπεντέρη και τεχνίτη,
που μιλώντας μάνι-μάνι
θα σας ψήσει στο τηγάνι!
Αχ, παρηγοριά στερνή μου
που με σώζει το παιδί μου...

Ω, πω πω πω πω!
Λευτερώνει τον πατέρα,
σπέρνει στους εχθρούς φοβέρα!
'Έγινε φως ευτυχίας
ο καλός μου ο Φειδίας!
'Όμως άλλο ας μην παινέψω,
φώναξέ τον να 'βγει έξω!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Ε, παιδί! Παιδί της μάνας σου! 'Εβγα έξω που σε ζητά ο γονιός σου. Νάτος εδώ πέρα...

Εμφανίζεται ο Φειδίας.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ω, παιδάκι μου! Γιόκα μου γλυκέ!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Έτοιμος είναι. Πάρτονε και φεύγα.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ευχαριστώ, ευχαριστώ, ου χου χουου... γιούχουου, γιούχουου!

Ο Στριμούρας χαίρεται και κλαίει από συγκίνηση, ο Σωκράτης αποχωρεί.

ΦΕΙΔΙΑΣ Γιατί σε πήρανε τώρα τα ζουμιά;

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Αχ, απ' τη συγκίνηση και τη χαρά, παιδάκι μου, που αξιώθηκες να πάρεις το πτυχίο σου... Δεν ξέρεις πόσο χαίρομαι που σε βλέπω έτσι βλογοκομμένο και κοκαλιάρη...
Για πε μου τώρα: Κατέ'εις πια τα τερτίπια τ'ς αντίδρα'ης; Έγινες καλός αμφισβητίας των πάντων; Έμαθες να δουλεύ'ς εκείό το ωραίο που λένε στα κανάλια: «Μα είστι σουβαρός; Τι είναι αυτά π' μας λέτι;» Μπορείς πια να καμώνεσαι σοβαρά-σοβαρά πως σ' αδικάνε τον καημένο, άμα παρανομάς ή κάν'ς ρεμούλες;
Άι, άι, βλέπω στο βλέμμα σ' να γυαλίζει η πονηράδα η Ρωμέικια... Γιόκα μου, κάνε ό,τι μπορείς για να με σώ'εις, αφού εσύ είσαι απου με ρήμαξις!

ΦΕΙΔΙΑΣ Μα τι φοβάσαι;

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Την τελευταία μέρα κάθε μήνα, που 'ναι και πρώτη!

ΦΕΙΔΙΑΣ Μα υπάρχει τελευταία και πρώτη;

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ναι, είναι η μέρα που οι τράπεζες σφραγίζουνε τις επιταγές μου.

ΦΕΙΔΙΑΣ Χα! Το χάσανε κιόλας το παιχνίδι... Γιατί δεν μπορεί η μία μέρα να είναι δύο.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ε; Δε γένεται;

ΦΕΙΔΙΑΣ Και πώς να γίνει; Μπορεί μια γυναίκα να γίνει ταυτόχρονα γριά μαζί και νέα;

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Σουστόν! Αλλά ο νόμος λέει...

ΦΕΙΔΙΑΣ Κατά τη γνώμη μου, δεν ερμηνεύουνε σωστά το πνεύμα του νόμου.

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Δηλαδή τι;

- ΦΕΙΔΙΑΣ Ο παλιός νομοθέτης φαίνεται πως αγαπούσε το λαό...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Και τι έχει να κάν' αυτό με την τελευταία και πρώτη;
- ΦΕΙΔΙΑΣ Εκείνος όρισε οι επιταγές να σφραγίζονται με την αλλαγή του μήνα, ώστε να μπορεί κανείς να πληρώνει στην τελευταία μέρα του παλιού ή και στην πρώτη του νέου.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Κι γιατί έβαλι και τ' πρώτη;
- ΦΕΙΔΙΑΣ Γιατί την πρώτη κάθε μήνα καταβάλλονται μισθοί και επιδόματα, έτσι που όλο και κάποια τρύπα θα μπορείς να μπαλώσεις, όλο και κάποιος συμβιβασμός θα γίνεται.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Κι οι τράπεζες γιατί δε δέχονται την εξόφληση την πρώτη, μόνο μας τα ζητούν από την τελευταία;
- ΦΕΙΔΙΑΣ Γιατί είναι σα λιγούρια που πάν' να βγάλουνε από τη μύγα ξίγκι. Θέλουνε μπροστάντζα τα λεφτά για να σ' έχουνε στο χέρι, ειδάλλως θα πληρώνεις τόκους υπερημερίας. Τους κάνουμε μια αγωγή για επονείδιστη χρέωση και τους πεθάναμε. Γκέκε;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Γκέκε, γκέκε... Μωρέ μπράβο...
Ε, συμπέθεροι ταλαίπωροι, τι κάθεστε, μπουμπούνες; Ξυπνάτε, νούμερα, και σας πήραμε φαλάγγι με της σοφίας μας τα τερτίπια... Ε, στουρνάρια! Ε, τενεκέδια ξεγάνωτα! Ωρέ, μου φαίνεται θα πιάσω το τσάμικο να τραγουδήσω για τις χαρές αυτές του γιου μου αλλά και του εαυτού μου.

Μπράβο σου, ωρέ Φειδιά, που μου βγήκες παλικάρι.

Το μυαλό σου είναι γάτα κι έχεις στο λαιμό γραβάτα.

Ώπα! Δεν πάμε σε καμιά ψησταριά να φάμε σπληνάντερο;

Λένε όλοι στην Κατούνα: μπράβο σόι του Στριμούρα!

Στην Αθήνα παίρνεις δίκες και στον Μπούμιστο κατσίκες!

Ώπα! Να μου ζήσεις, παλικάρι, που 'χεις το τρανό παπάαα!...